

MAGYAR VIDÉK.

Előfizetési feltételek:
 Egy évre 6 frt.
 Félévre 3 frt.
 Negyedévre 1 frt. 50 kr.
 Egy szám ára 6 kr.
 A lap kiadói hivatala **Nobel Armin** könyvkereskedésében van, hová az előfizetéseket küldendők; minden egyéb küldemény a szerkesztő nevére (polgári iskolai épület) czimzendő.

Hirdetések
 négyzet centimetryi tér szerint számítatnak. — Egyszeri beiktatás ára minden négyzet centimetryer 1 krajczár. — Bélyeg külön 30 krajczár. — Előfizetők kedvezményben részesülnek.
 Nyitl tér petisoronként 10 kral számítatik.

SZÉPIRODALMI, ISMERETTERJESZTŐ és TÁRSADALMI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN ÉS SZOMBATON.

Előfizetési felhívás!

Lapunk ezen száma az utolsó az évnegyedben. Tisztelettel kérjük t. előfizetőinket, miszerint az előfizetést mielőbb megújítani, a hátralékokat pedig kiegyenlíteni sziveskedjenek. Előfizetési feltételek:

Egy évre 6 frt. — kr.
 Félévre 3 " — "
 Negyedévre 1 " 50 "

Egy elítélt irata.

Gróf Zichy-Ferraris Victor „Nyitl levél a közönséghez” czimú röpiratot becsátott közre.*)

Elofvastuk a fízetel azon értelemben, a mint maga a szerző a közönséghez intézett előszavában kívánja: rokon- és ellenszenv nélkül.

És vajjon mily meggyőződésre jutottunk? Arra, hogy, ha mindaz, amit Zichy-Ferraris gróf röpiratában mond, — aniben kételkednünk semmi ok sem forog fenn — ugy akkor a közönség oly embert ítél el a grófban, a ki ártatlan mindabban, a mivel őt először is Asbóth, azután pedig — mellekkelzőköt részve — a sajtó a közönség nagy része vádolta.

Egy olyan embert ítéltek el benne, a ki joggal mondhatja röpirata előszavában:

„Egy elítélt ember sorvi ez.”
 „Egy emberé, a ki elítélte kihallgatás nélkül, és ki nem hallgattal, hogy elítélhessék.”
 „A ki ellen a legsúlyosabb állításokat bizonyítéknak vették, megvizsgálatlanul; azt pedig, hogy minden fölé kitéhető módon egy bíróság létezését sürgető a saját valódi bizonyítékainak megvizsgálására, azt arra vették, hogy nem tud bizonyítani.

*) Nagel Otto bizonyánya, a 90. old. esimesan kiállított fízetnek ára 10 kr.

TÁRCSA?

A lányka.

— Chamisso költeménye. —

Nézd, mamám! a kedves bábut
 Ép alomba ringatám;
 Mint egy angyal fekszik itten,
 Jer csak, nézd meg, jó anyám!
 A papusa mondta: menjek,
 Mondta: balga lány vagyok;
 Oh mamám, te értheted csak,
 Örömmim minő nagyok.
 Mint te tészsz a gyermekekkel,
 Épen úgy teszsz vele, —
 Ágyammál kis bölcsőjében
 Lesz az ő lágy fekhelye.
 Róla álmodom, ha alszik,
 És ha sír, felbredek,
 — Kedves, égi jó mamámskádm,
 Oh mi gazdag gyermeked!

Németből

Weiss Lipót.

Bébé baba bübjje.

„Hát ez már megint micsoda istentelen német káromkodás? Igy kiált föl bizonyosan Büngösöd urambátyám, ki még most is borzadva gondol vissza az ötvenes évek kéményseprőből avanszirozott becirkuszrejtejének hivatalos nyelvére, a melyhöz — szó a mi szó — teljes világ életében csak egy kukkot sem könyvitván, minden kifejezést, ha az tösgyökeres magyar filének értelmetlenül hangzik, kurtán — csináján hajlandó a német szótár kincsének tartani.
 Pedig hát erősen védjük ám annak a font ékes-

„A kinek gyávadságot tudták be, hogy ügyét nem akarta megoldatniul ketté vóni, s rossz lelkiismeretnek, hogy az ellene emelt gyanúsítások elsimítást nem tudta sem igazolónak, sem elégtételnak tartani.”

A véletlennek, az összes körülmények sajtóságosságszerűsége okozta, hogy a gróf legjobb akarata mellett sem volt képes ártatlanságát bebizonyítani, mert nem találhatta, nem alakíthatta meg azt a forumot, a mely hivatala lett volna fölötte itélni.

Azalatt pedig, míg ő hiába iparkodott ily forumot összeállítani, csapás csapás után érte.

A lovarkör incoreknek találván a gróf eljárását Asbóthtal szemben, összeült fölötte itéldő.

De ő maga mondott le tagságáról. Tévedésből rosszul fogalmazzák a jegyzőkönyvet, s kihagyják azt a passust, hogy s a j á t k é r e l e m é r e töröltették ki. A helyreigazítás ugyan megtörténik, de már későn, akkor, mikor a netzezi kaszinó is sújtó itéletet mondott volt a grófa.

Valami kegyetlen fatum öldözhetete a grótot.

Hiszem már maga Asbóth vádja sem birt konkrét alppal. Asbóth azt mondta, hogy a bécsi botrányos rendjelpörben neussak Várady Gábor, hanem egy igen magas állásu magyar államhivatalnok is lett említve.

Ki legyen az az államhivatalnok? Zichy-Ferraris sokaknál ingrata persona volt, tehát őt sújtotta a vád.

Zichy bizonyítékot kér, Asbóth ígéri. — de bizonyításra sor nem került soha. Mert nem is kerülhetett, mivel nem volt a mi v e l bizonyítani.

A Zichy és Asbóth közötti párbaj után közvetlenül történtekről ezt mondja Zichy:

„Még csak azt a momentumot kell feljegyzennem, hogy a golyóedítés után Asbóth urhoz kíszeled-

tem, s felszólítottam, hogy már most győződjék meg bizonyítékaimból, mikép az ellenem felhozottakban tévedett. — S hogy erre Asbóth úr néhány nap múlva egy Dóry báróhoz intézett magánlevelében, melynek felhasználására szintén jogosult vagyok, fel fogdom szerint is nagyon correctül jelezte álláspontját; hogy bizonyítékaim meghirdetésübe ő közvetlenül nem bocsátkozhatik, de nem tétőjoka sajnálható a dolgok annyira lett elmérgesedése felett: „Igy annyival inkább, mivel a Zichy helyzete” — ugymond — „mines arányban azsal, ami ellene szól, s mivel én magam” (t. i. Asbóth úr) „sem láttam soha kizártnak, de nem is zártam ki annak lehetőségét, hogy az, a mi Zichy ellen szól, enyhültsne, ha alkalmat találhatna, hogy ő is felhozza azt, a mi mellette szól.”

Mellette, Zichy mellett pedig — igaz, hogy akkor még nem, de most már igen fontos, döntő és meggyőző körülmények szólnak.

Említtük már, hogy azon magas állásu államhivatalnok alatt, kit a bécsi rendjelpörben állítólag említettek, Asbóth nyilatkozata után Zichyt értették.

De vajjon mi alapon? Ezt nekünk legjobban Lamezan államügyésznek Zichyhez intézett levele mondja. Ide igatjuk:

„Ueber das von Euer Hochgeboren bei Sr. Excellenz dem Herrn Minister der Justiz eingebrachte Gesuch und in Folge des hohen Ministerialerlasses vom 25. d. M. Z. 14. Präs. beehre ich mich Euer Hochgeboren zu eröffnen, dass, wenn gleich die k. k. Staatsanwaltschaft nicht berufen ist, Amts-Zeugnisse über die Vorkommnisse in einer Untersuchung oder Verhandlung auszufertigen und daher ein solches amtliches Zeugnis nicht ertheilt werden kann, — ich dennoch persönlich keinen Anstand nehme, Euer Hochgeboren im Sinne Ihres Ansuchens auf Grund meiner eigenen Wahrnehmung als der Wahrheit vollkommen gemäss zu eröffnen:
 Dass „1-ten“ der Name des Grafen Victor Zichy-Ferraris weder in der Untersuchung, noch in

kedő három szónok a magyar mivoltát! Hogy is ne?! Bébé sem több, sem kevesebb, mint a Berta név kicsinyítésének, a Bertuskának még kicsinyebb kicsinyítése. Ki ne értené ezt a napnál világosabb magyarázatot? . . . A baba fogalmát meg voltaképpen minden jártni próbálgató kis honfi, és honleány nehézség nélkül kietimologizálja előltünk. Ugy ám, de mit értsünk a „bűbn” alatt? kérdi a kíváncsi olvasó; a mire csak azt válaszolhatom, hogy hiszen éppen erről az ismeretlen kifejezésről akarok én valamit elmondani; méltóztassék hát egy kicsike türelemmel lenni.

Hogy ajtóstól ne rohanjak a szobába, előre kell bocsájtanom, hogy a kis gyermekeknek — szenedőleg — nagy szerepe van a tudományos vizsgálódásoknál. A csesemők testi és szellemi fejlődésének figyelmes észleléséből kitűnő tudások következtetést vonnak arra, hogy miképpen, minő fokozatokban fejlődött maga az egész emberiség, s különösen hangoztatják azt is, hogy a nyelv, a teremtés urait az állattól leginkább megkülönböztető e végtelenül fontos tulajdonság, az ősz embernél éppen oly módon keletkezett, mint azt a kisedeknél mai napig is tapasztalhatjuk. Hogy miképpen származtak eredetileg az ösembermél a tárgyak elnevezései, arra nézve a kedves kicsinyek a legilletékesebb felvilágosítók, utbaigazítók. Nos a nyelvtudomány ezen elméletéhez akarunk mi is igénytelen adobeckát szolgáltatni a következő kis történetekben.

A girbe-görbe Göcsejnek borágkoszoruzta hegyek által majd minden oldalról körülvett egy kies völgyében, a lombos fák árnyékában tova folydogáló Kerka patak partján terül el egy csendes kis falu. A főváros egészségtelen, fildelt levegőjével már untig jóllakva, egyik szüniidőben e regényes

vidékü s nekem kétszeresen kedves helyre siettem, hogy a Kerka hűs habjaiban fűdélst, sógorom szeretett családjá bizalmas körében nyugalmat, pihenést szerezzek. Azaz, hogy pihenésről nem igen beszélhetek. Mert holmi szőrszálhasogató filozofikus szok. — en bajlódom, hanem ahelyett egész éven át a levél írásban tanusított hanyagságomért megérdemelt büntetés fejében előkeltekt adnom, a mi bolondság csak 10 hosszú hónap alatt az élelapokból, adoma gyűjteményekből stb. valahogyan az eszemben maradt. Természetes, hogy az egészségét elmozdított megveretettcs jutalmul, gondos növérem a világ legizletesebb magyar ékeivel legmerészebb gasztronómiai vágyaimat is kielégítette, kedves sógorom pedig pinceszőlés legjobb borával gyógygittgatta a vastag fóliások közt meglehetősen elbágyadt kedélyemet. Itt-ott aztán változatoságsul órákig eszthetikai fejtegetésekbe bocsátkoztam az ottani kasznár úrral, kinek tulzott udvarassága Zalazertbe a legjobb hírnévként örendv, vagy a zenei előzetből s egyéb művészi kérdésekről hallgatám élvezettel szakavatott és szellemes megjegyzéseit a nagytorok kántornak. (Tiltakozom azonban az ellen, hogy valaki e disztító jelzőt rosakaratulag a gosztoli hegyen termétt bicskanyitogató szőlőnedv élvezésének mennyiségé meghatározására vonatkozó szempontból alkalmazott kifejezésnek vegye, mert én csupán csak kántor barátomnak templomfalreszkedtető kintni éneklési tehetségét akartam e szóval jellemelni. Különböben érteit majd mások szóljon az ének!)

Mindezek mellett folytonosan foglalkoztam nyelvészeti tanulmányaimmal is, s a göcseji atyáink sajtószolgálatára

der Verhandlung wider Herren Dr. Leopold Schweitzer und Ferdinand Sonnenberg wegen Verbrechen des Betruges, genannt wurde, und dass in derselben auch nicht die entfernteste Andeutung auf die Person des genannten Grafen vorgekommen ist, sowie „2-tes“ dass ferner nicht der Graf Victor Zichy-Ferraris jener hochgestellte ungarische Wundärztler gewesen ist, auf welchen sich der Angeklagte Ferdinand Sonnenberg berufen hat. Wien den 26. Jänner 1880. Der k. k. Oberlandesgerichtsrath und Staatsanwalt Graf Lamezan m. p.“

„Tehát már maga a kiindulási pont is teljesen téves, önkényes és igazságtalan,“ jegyzi meg Zichy e levélre utalva.

Mi pedig bátran letehetjük a tollat, ismételve kijelentvén, hogy minket a röpirat Zichy ártatlanságáról teljesen meggyőzött.

E röpirat sensációt fog kelteni, ajánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe, s egyszersmind kívánjuk, miszerint a nemes gróf a szenvedések hosszú soráról helyreállított reputációjában legalább némi elégtételt nyerjen.

NYILT LEVÉL

az adóvégrehajtás ügyében.*)

Tekintetes Bráder Sámuel urak mint a f. é. febr. hó 29-én tartott népgyűlés elnökének.

A f. é. február 29-én tartott népgyűlés jegyzőkönyvé megbizáshoz képest a több száz aláírással ellátott kérvényt a pénzügyminiszter annak személyesen átnyújtva, egyelőre csak azon ígérettel nyerhettem, hogy ő nagyméltósága távirati úton fogja az adófelügyelőséget azonnali tüzetes jelentésselre utasítani. Noha ez utóbbi megtörtént, mégis szakszerűsége miatt Votta polgármester urak táviratilag ajánlám azt, hogy a város közönsége hivatalos küldöttség útján is kérelmezze a polgárság minden körében legnagyobb igazgatószámot keltett adóvégrehajtások ideiglenes beszüntetését.

A Gyurácz Ferencz, Antal Gábor és Bráder Sámuel urakból állott városi küldöttség vezetésén alatt f. hó 6-án tisztelgett a képviselőház miniszteri termében Szapáry Gyula gróf ő mméltóságánál, ki a tényállásnak a küldöttség tagjai részéről történt kimerítő felderítése után ismételte abbeli ígéretét, hogy az állam érdekeinek kötele szemmel tartása mellett a lehetőségig figyelembe fogja venni Pápa város közönségének kérelmezését.

Már néhány nap múlva csakugyan értesített engem a házban a miniszter ur, hogy ő az állami közegek által folyamatba tett **adóvégrehajtások ideiglenes beszüntetését**

*) Városunk t. országos képviselőjének párti márczius 24-én kelt levele már a múlt heten érkezőkénként, de címzett Bráder Sámuel úr, vidéken időzve, azt csak ma, márc. 30-án adhatta közönlöz. Szek.

rehajtások ideiglenes beszüntetését elrendelte. Siettem ezt táviratilag a polgármester ur tudomására hozni, és ezen sürgönyre vonatkozik a „Pápai Lapok“ mártius 14-iki számában megjelent közlemény is.

Az ügy ekkép kedvező elintézését nyerve, saját köteles missziómat egyelőre befejezetnek tekintettem. Annál váratlanabul és kellemetlenből lepett meg a magán oldalról nyert, és a „Pápai Lapok“ (a „Magyar Vidék“ utolsó számát nem kaptam meg) f. hó 21-ik számában is foglalt azon tudósítás, hogy a végrehajtások mindaddig nem lettek beszüntetve.

Siettem a pénzügyminiszter urat felkeresni, ki azonban Fegyverekre utazván, az illető osztályban azon értesítést nyertem, hogy az időközben beérkezett jelentések folytán, ő nagyméltósága a **felüggesztő rendeletet mártius 17-én 16962. sz. a. ismét hatályon kívül helyezte.**

Nem mulasztottam el erről önöket f. h. 23-án hosszabb táviratban értesíteni, hozzátéve, hogy a miniszter ur felettél fel van bízva az illetékes városi hatósági közegeknek állítólagos nagymérvű mulasztásai miatt, melyek az előbbi kedvező rendelet visszavonását előidézték. Legkevésbé sem érzem magamat hivatalva mindazokra nézve, a mik ez irányban legilletékesebb helyről tudomásomra hoztak, bármely bírálatot mondani; de kötelességemben állónak tartom magát a tényállást — ő excellenciája távollétében Márfy és Králicz miniszteri tanácsos urakkal és Gombos osztály tanácsos urral, mint referenssel ez érdeemben folytatott több órai értekezés és az összes akták **betekintése után** — egy saját köteles intervencióm mint a miniszterium intézkedéseinek igazolása végett — a következőkben összefoglalni:

A közigazgatási bizottság Pápa városában 27000 frtíg igazolatlanul felszaporodott adóhátralékok miatt f. é. jan. 10-ről kelt 37. számú végzésével kimondotta az 1876. XV. t.-cz. 62. §. értelmében a városi hatósági közegek elten a felelősséget, melynél fogva költségekükön fognak az igazolatlan hátralékok állami közegek által behajtatni, ha 14 nap alatt a hiány nem pótolatik.

Ezen végzés ellen a törvényben előirt határidőn a városi hatóság nem fellebezett, és a mennyiben január hó folytán csak 5600 frt adó szolgáltatott be, és a 162 számú polgármesteri jelentés elégtelennek találtatott, a közigazgatási bizottság 65 számú újabb végzésével tényleg kiküldte az állami végrehajtókat;

nyos nevet találhi, hogy aztán a mamától, dadától többször is kérhessenek. Szóval aminek kellemes vagy kellemetlen hatását érezték, azt azután minden áron, közel-lábal tudomására akarják adni környezetüknek. Hogy ekközben mi mindenféle dolgot teszik meg ő kicsiségüknek, arra érdekes világot vet a következők kitérheteske is.

Egy augusztusi, forró nap délutánján sógorommal készültünk hogy fürödni menjünk, s én napernyőmet akarván magamhoz venni, a nap leve s a legyek raja ellen alkalmazott függönyökkel meglehetősen elsötétített azon szobába kellett mennem, hol a dajka valami bánatos népmóránczot dudolgatva éppen Bébé elaltatásával foglalkozott. Bébét már-már Morpheus ölelé tékony karjai közé, a midőn az ajtó nyílására felpillantva, engem meglátott, s a dajka minden eddigi fíradozásának eredményét egyszerre megíhúsiította. Elkésett erősen kiabálni, kis kacsóival s lábaeskával hadonászni. A már is izdadt dada szép szóval, majd kissé mérgesen csítoította az apróságos lármázót, de biz nem használt az semmit; s én már kiféle indultam, midőn az egyik karoszkékben éppen a főzés tudományának kezdetleges alapveit rózsalevelek és kis csészék segítségével gyakorló Nolluska, ki egész komolysággal szokta volt mondogatni, hogy ő a bébének néjje, figyelmeztetett arra, hogy az elaltatás ellen rendületlen kitarással titfakozó Bébé talán „a Muti bábitól által valamit.“

S az időközben bejött mama és papa is eme véleményemre lévén, mindenkéltől azt szándékoztuk kipihatólni, hogy mi légyen az a tölem követelt, valami. Mert ámbár több nyelvezh konyitanék egy kicsikét, Bébé kívánságát sohasem tudtam megérteni. Amennyire kivethetők, főképen azt hangoztatta, hogy „báb“ meg aztán folytonosan csak

annál inkább, mivel állítólag a hatósági közegek által 7000 frtíg teljesen fizetésekes adóhátralékok tartozásai törlesbe hozattak.

Ezen a második közigazg. bizottsági végzés ellen a városi hatóság felszólalással állt ugyan, de sem az idézett törvény é.-ában előirt határidőn belül, sem pedig érdemileg a miniszteriumot kielégítő módon. Sőt a mártius 10-ről kelt 2148. sz. adófelügyelői jelentés szerint az igazolatlan adóhátralékok a már említett 7000 frtígy állítólag törvényellenes törlésekkel együtt 40.000 frtra szaporodván fel, (mely összeg nagyobb része állítólag a vagyonosabbakat terhelő), a fentemlített márt. 17-ről kelt 16962. sz. pénzügyminiszteri rendelet hatályon kívül helyezte az előző mártius 7-ki 937. sz. felüggesztő rendeletet, avval, hogy az állami közegek által folytatva tett végrehajtások **egyedül a fizetésekes, vagyonosabb hátralékok ellen intézendők**, ellenben az aratásig függőben tartandó a végrehajtás a szegényebb sorsu, keresethányban szenvedő polgárok ellenében.

Hozzá teszem még, hogy az adóhátralékok a miniszteriumban név szerint is evidenciában vannak és hogy nekem is alkalmam volt az illető kimutatásba betekintést nyerni. Fölemletem továbbá azt is, hogy a miniszteriumnak a mártius végeig elérendő behajtási eredmény elő fog terjesztetni, és ahoz képest fog a végrehajtások folytatása vagy beszüntetése iránt a további rendelet kiadatni.

A fentiekben elősoroltam a tényállást, a nélkül, hogy hivatala éroztetnem magamat az állítólagos mulasztások tekintetében bármely véleményt nyilvánítani. De a mennyiben a pénzügyminiszter ur és illetékes kormány-közegei részéről a népgyűlés és a városi közgyűlés kérelmezésének méltányos figyelembevételé körül a legnagyobb készséget és jóindulatot tapasztaltam, felkérem ön, mint a népgyűlés elnökét, hogy a dolgok állását és közbenjárásom részbeni siker telenségének okait az érdekel polgárság tudomására hozni szíveskedjék.

Budapest, 1880. mártius 24.
Hazaíut tisztelettel
Ráth Károly.

Vidéki levelezés.

Bécs, 1880. márcz. 24-én.
Tekintetes Szerkesztő Ur! Már rég nem hallott felelém, mióta utolsó levelemben azt a megbocsát-hatatlan baklövés követtem el, hogy egy híres tragédistát, opera-énekesnek kereszteltem el. De tudva azt, hogy T. olvasói már rég megbocsátottak, nekem ismét levelellem T. Szerkesztő úrnál becozogatni,

„báb“. Először is a kezemben tartott szalmakalappal kínáltam meg, melynek kifogástalan tisztasága sárga színhöz a budapesti gyáros illőnek találta a fekete szalagot. Bébé azonban úgy vágta földhöz az én elegans kalapomat, hogy csak úgy nyekkedt. A mily tényt én kiváló örömmel vettem tudomásul, Bébének majdnem kiféjdelő kiténő izlésére vonván következtetést abból, hogy a sárga színt a feketével már most sem állhatja, mert egy kintű tudós, Dr. Jaeger Gusztáv e két színt tartja a legizléstelenebnek, legrútábbnak. (A ki nem hiszi, olvassa el az említett tudósnak a színről és színérzékéről írt eredeti értekezését.)

Tán zseborám ketegység akarja Bébé hallgatni, gondolom én; de az sem kellett neki. Nagy-nehezen találtam, nem tudom hányadik zsebem hányadik eszékében a nagy melegétől olvadásnak indult ezukodarabocsákt. De bizony az sem volt a „báb“. Ugyan mi az istenyiila lehet az? Végre sógorom megjegyzi, hogy talán kivívó színű (ha jól emlékszem: kék) nyakkendőm tetszett meg a picizőknek. „Az már meglehet“ hangzott mindnyájunk egyező ítélete, s én egészen közel hajoltam Bébéhez, hogy a kívánt tárgyat szokása szerint megsmogathassa, a midőn hirtelen neki esik az én meglehetősen nagyra növesztett, boszontos üstökémnek, s miközben kacsói egész évezettel ránczigtált szegény fejem lújszálati, öröme észrevehetőleg tudatta velünk, hogy végre meg van a „báb“. S a mily jóízű kacagásba tört ki sógorom és növérem, sőt még Nolluska is a dolog ilyeten fordulatán, ép oly örömmel szaporítám én azonnal gondosan jegyezgetett adataimat azon tapasztalásommal, hogy Bébé a hajat mint tárgyat, s annak ránczigtalását, mely neki — hogy? hogynem? — élvezte-

getése ép oly kellemes, mint hasznos időtöltésül szolgál.

Növérem kis gyermekével, kik igen vonzódtak bácsiünkhöz, különben is nagyon kellemes árakat töltöttem, de egyttal ártatlan, naiv eszevégésüket, s főképen a még öiben horodt Bébének gagyogását kiváló érdekel s figyelemmel kísérem. S valóban alig lehet valami taundásosabb, mint a gyermek értelem fokozatos fejlődését követeltlenül szemlélni. Taine francia tudós gyönyörködtetőleg írja le a „Revue philosophique“ című folyóiratban azon tapasztalatait, melyeket egy kis leánya nyelvének és eszmevilágának fejlődésére vonatkozólag szerzett. Szerinte a leánya elsőtágozott hangja egy zárt ajakkal kiejtett m-m volt, aztán, kraaan mely torokhangokban, s végre papapapapa számtalan ismétlésekben, 14 hónapos és 3 hetes korában a következő szavakat már mint fogalmakat folyókonnyan használta: bébé (gyermek), papa, tété (dajka), na-na (kuty), koko (kakas). A gyermekkorban fölő népek mythologiai képzetéhez hasonlítva időttele érdekes az, amint Taine is mond a gyermekek azon szokásáról, melynél fogva ezek a tárgyakat személyesítik. A kis leánya pl. folytán azt kérdezgette: „Mit beszél a kutya?“ „Mit mond a nagy fat“ stb. Még érdekesebb e tárgyban a híres angol tudósnak, Davinnak tanulmánya: „Egy kis gyermek életrajzi vázlata“, melyről, minthogy az magyarra is lefordítottat, itt bővebben nem szölok.

Nekem kiválóan a kis gyermekek beszélő teltségüket lassanként való tökélyeshűlésre költötte le figyelemem. Így — teszem föl — gyakran tapasztaltam, hogy a kicsikék először csak olyan tárgyaknak adnak nevet, melyek érzékiekre feltűnően hatnak. A ezukor édes izét érzik, nekik az jól

elevé is felhívja a pápaiak figyelmét oly ügyre, mely egy nagyon derek pápai polgáron történt meg.

Ha jól emlékszem, e lapok hasábjain is volt annak idejében említés leve azon esetről, mely Bottelheim Rafael pápai lakos kereskedő és a bécsi postahivatal egyik tagja közt történt. B. ugyanis 200 forintot akart feladni és átjuttatni a pénzt az utalványával együtt a hivatalnoknak, ki azt azonban azon megjegyzéssel utasította vissza, hogy az utalványon kevés a bélyeg; B. rögtön pótolta a hiányzó bélyegket, és az így rendezett felszerelt utalványt vissza adta a hivatalnoknak, ki azt és a pénznek elvételtét nyugtázta.

B. távozott, de alig ment néhány lépésnyire, midőn hangos „halt!” tartóztatá fel. Egy titkos rendőr lépett oda hozzá és „sie sind verhaftet” szavakkal követésre szólította fel.

B. a legnagyobb zavarban követé a „spicizli”, nem tudván magának elfogatásának okát megmagyarázni. A rendőrségi palotában azonban vezetője által felvilágosítást nyert: miszerint azért fogatott el, mert a postásbiztet megcsalta, miután a pénzt nem adta át neki.

B. nem tudta első pillanatban, hogy nevéssen, vagy boszankodjon-e ezen bűnyűn halokfogás miatt és sok küzdelmébe került, mely egy Bécsben lakó jómodú pápai barátja által kellemetlen helyzetétől kiszabadította.

Ezen ügy illetékes helyen a napokban tárgyalattat, — miután B. e sérelmet nem hagyta magán száradni és az illető hivatalnok ellen, bíróság útján fellépett — de végeredmény nélkül, mert egy még tisztázatlan jogi kérdés miatt a tárgyalás elhalasztattat.

Hermann tanár a híres szemfényvesztő Bécsbe érkezett, hogy vándorlásai után diadalainak babérait megpihenjen. De alig tudták meg H. e határozatát a bécsi magos és magosabb körök, rögtön elhalmozták levelekkel, melyek tartalma oda irányult, hogy „csak még egyvetlenegyen lépjen fel egy jótékonykodó előadásra.” — A híres prestigitateur azonban, hogy e zaklatásoknak véget vessen, inkább — Amerikába utazik és ezen, rövid idő alatt foganatosított elhatározásával, menti ki magát a kérelmezőknél.

Mint értesültem, aristokratiai körökben azon dötterevő eszme pendített meg, hogy a koronaherceg házassága alkalmából „Rotundeban” nagy díszünnepély rendezessék, melynek érdekességét emelni fogja egy kép, mely a zental — törökök ellen vívott — esata egyik legkiválóbb jelenetét jogia ábrázolni természetfelel, mert — élő alakokkal.

Fogadja stb.

Dr. D—y.

Vidéki és helyi hírek.

Dr. Klein Mór úr a helybeli ízr. hitközség érdemes főbábjára a nagybecsereki ízr. hitközség főbábjává egyhanglagon és nagy lelkesedéssel megválasztották. Az ízr. hitközség tagjai ezen lelképész-torukra nézve megítéltel választásról értesülven, f. h. 29-én, Kreizler József úr lakásán népes gyűlést tartottak, mely gyűlésen jelenlevő számos, a helybeli zsidóság színe javából álló hitközség zömét képező

tel szerzett, egy fogalomnak vette s „bűbi” névvel jelölte!

Nem tartoznak ugyan szorosan ide, de már csak emlídom e kis epizód végét is. Bőbé nagyon gyakran kívánta a bűbit, és sirt, lármázott erősen, ha nem adták neki. — Minthogy pedig senki sem volt hajlandó szépen lesimított avagy költöiesen felborozott haja ezibálatásának nem éppen kellemes élvezetében részesülni, igénytelenségem, mint még akkor sülde paedagogus, találtam föl e rossz szokás megszüntetése és megszüntetésének alkalmas puskaporát. Bőbének ugyanis, ha már nagyon sirt „bűbi” után, kaesőiba nyomtuk egy hosszú szőrű bundarabot, de mivel ez se nem sirt, se nem sikoltott, ha ráncigálta, hát el is dobta s leszókölt a bűbíról, mely fogalomnak ilyenképpen egyik lényeges jegye volt a megezbálatás folytán előidézett hang is.

A mult nyáron ismét ott mulattam Göcsejben. Bőbé anyira megnőtt, hogy már Bestuskának hívják. A bűbíról egészen megfélekedezett; ám arczonásai oly erélyes alakulatot nyerne, éjszót szeméből máris annyi tűz lángol, hogy biz’ isten! atól tartok, hogy a majdan Bertává nő fel s a házasság rózásá igája átja fut, kedve jön férje urával szemben gyakorolni a kis korában kedvelt szokást.

Quod Deus avertat!

Alszeghy N. János.

tagok mindannyian kijelentették, hogy minden rendelkezésükre álló erővel oda fognak hatni, hogy — az országos hírű rabbit, ki nem csak hitközségnek buggó, fíradhatatlan lelkesze, hanem a szegények jótéveje, a helybeli zsidóság büszkesége, — a zsidóság, a közművelődés érdekében városunkban eddigi működésében tovább is maradjon. Dr. Klein Mór érdemeinek felsorolása felesleges volna. Neki köszönhető, hogy városunkban létezik egy ízr. hitközség, melynek tagjai mindaddig erkölcsi kötelességüknek és becsületbeli dolgoknak tartották a hitközséget a legnagyobb áldozatokkal feltartani; feltartani a józan vallásosság, a haladás és magyar nemzeti szempontból. Neki köszönhető, hogy a hitközség tagjai közt nagy áldozatok dacára hat év alatt egyetlen egy sem talákozott, ki hajlandó volna azon szervezetre elfogadni, melynek követői Mohár Aladár az országában kellően jellemezte, melynek országos közvetítői inkább Bécsben kívánják a süket néma gyermekeket nevelni, mint Magyarországon és szilveszterben látják, ha a gyermekek némak maradnak, minthogy magyar nemzeti szemlében nevelésnek, hanem ellenkezőleg, hazafini kötelességüknek tartják intézményeik feltartását ezentúl is. Az értekezletet Dr. Lövy László úr vezette le, az értekezletet Dr. Lövy László úr vezette le, az értekezletet Dr. Lövy úr a hitközségi tagok véleményének lelkes szavakban kifejezést adott és Dr. Klein Mór urat felkérte, hogy körtükben maradjon, a fűrabi új kijelenté, hogy adott szavához képest a hátralévő hónapok Nagy-Bécskeréken fogja ugyan töltöni, de biztosította a küldöttséget, hogy a nagybecsereki hitközségnek a jövőre nézve mindaddig kötelező ígéretet nem tett.

A pápai polgári leányiskola növendékei által az intézeti ifjúsági könyvtár javára f. é. márcz. 29-én rendezett zene-ének-szavatali előadás igen szép, s bátran felejték hozzá, váratlan anyagi eredményt mutat fel.

Osszes bevétel	72 frt. 10 kr.
Osszes kiadás	20 „ 70 „
Marad a könyvtár javára	51 frt. 40 kr.

Midőn ezen öröndetes eredményt a t. ez. közönséggel tudattuk, nem mulasztottuk el, hogy öszinte halánkat ki ne fejezzük mindazoknak, kik ez eredmény létrehozatala körül buggólkodtak és érdemeiket szerettek. Köszönetet mondunk azon tisztelt jelenlétnek is, kik tekintetbe véve azon átvászt, szives elnézését fogadták a zseme örök komoly iparkodásuk. A kettős husvét örömnappal múltóban nem állhatték meg mint, hogy a fiatal nemzedéknek örömet szerettek. Pápan, 1880. márcz. 30. Az igazgatóság.

Nyilvános köszönet. Melt. gr. Esterházy Mór úr a pápai polgári leányiskola növendékei által f. é. márcz. hó 29-én rendezett zene-ének-és szavatali előadás alkalmából 10 (tíz) forint volt kegyes adományozni, miáltal határokat nem ismerő nemes jótékonyági hajlamának újabb tanujelét adta. Fogadja a nemes gróf öszinte hála kifejezését, s engedje reménylenem, hogy intézetünköl a jövőben sem fog megfélekedezni.

Pápan, 1880. márcz. 30.

Bánfi János,

a polg. leányiskola igazgatója.

Nyilvános köszönet. Fűt. Néger Ágoston pápa városi plebánus ur a helybeli polgári leányiskola növendékei által márcz. 29-én rendezett előadás alkalmából a nemes ezrel 2 (két) forintot küldött be. Fogadja a nemes szívű adományozó az intézet nevében is öszinte köszönetemet Bánfi János, igazgató.

Városunk derek kapitányának fia, Aladár, a bécsi hadapród- (kadet) iskola növendéke, igen szép előmenetelt tanusit. Alkalmunk volt bizonyítványait megtekinteni, s azt értékeltük ki belőlük, hogy 120 növendék között ő a 30-ik, hogy dícséretben és előléptetésben is részesült. — Említett tettünk ezen fűröl, mert tudjuk, hogy milyen nehéz állásuk van magyar fiúnak oda fent a k. k. urak között különösen azon esetben, ha — mint Czink kapitány ur fia is — felvetelkor a német nyelvet nem bírják. Elismerésünk buzditással szolgáljon a fiúnak.

Megjelent a „Magyar Paedagogiai Szemle.” Tanügyi havi közlöny, szerkeszté és kiadja Rill József. III. füzeté érdekes és változatos tartalommal: A. M. P. Szemle* első 12 pályázati díja. A népiskola a nép. Herceg Emiltől. (Léderer életrajza, phototyp, arczképe és sajátkezű aláírása.) A közvetlen tanmódszer. Szerdahelyi Adolf. Buggó imádság a magyar tanító ajakán. Rill József. Magyarországi tanügyi állapota 1878-ban. (A közoktatásügyi miniszter 8-ik jelentésének kivonata.) Irodalmi Kalauz. a) Könyvek és taneszközök ismertetése (10 bírálat.) b) Tanítógyletek irodalmi működése. (2 ismertetés.) c) Tankönyvek állapota (3 jelentésről közlemények.) d) Tanügyi irodalmi mozgalom (10 tanügyi irodalmi hír.) e) Bibliographia (Könyvészeti 18 újdonosság.) f) Tanügyi lapok repertoriuma (16 lap tartalma.) Tanügyi Krónika. Szerkesztő mondandóval.

A valódi szegzárdi. A „Pápai Lapok” írja: „Egy barátunk következő támaszt adja azoknak, kik a valódi szegzárdi bor név alatt árult panacsak mivoltáról óhajtának meggyőződést szerezni. Végy két deciliteres üvegekkel tele ezen liquidummal, azután befogva az üveg szájt, merítsd alá azt egy pohár vízbe úgy hogy az üvege szája a pohár felett lebegjen egy két vonalnyira. És mit fogsz tapasztalni? A vörösbor lassanként elkezd halványulni, és a víz

fokéntet vörösebb lesz, a mint a füstanyag a pohár alá szivárog, s egyszeresen mindkét edényben valami piros folyadékot látsz. Megkóstolod — a pohárban víz, — az üvegben szintén víz, s hova lett a bor? Egy szikrányi sem volt s nincs is abban! Ha ez igaz, úgy azt a különös bogyárt is meg kellett volna nevezni, — különben a tanácsnak semmi értelme nincsen.

Beküldött. Tekintetes szerkesztő ur! Becses lapjának mult számában a „Közönség köréből” című rovat alatt közölt által több polgártárs sűrűen érzi magát, hogy valaki börtörökdi megtámadni azon férfiakat, kiknek tehetségeit, ügybuzgalma és jóakarátát ismerné a népgyűlésen megválasztották. — Ha az illető jelen volt ur talán azt gondolja, hogy az ilyen cselekedatok az ügyünknek ártanak, vagy talán K. L. ur kedvét az ügyről eveszi. Léved. — Mi pápaiak nagyon meggyűlünk elégedve Kis L. ur megválasztásával és gratulálhatjuk magunkat, hogy olyan férfi áll a vállalat élén, ki nem csak az úradalom, hanem az egész város jólétét előmozdítani törekszik. Ha az illető jelen volt úr tanácsokat fog adni, köszönettel vagyunk iránta, de megválasztott férfainkat ok nélkül megtámadni sok nélkül nem engedjük.

W. S. (Tisztelt beklő ur sorainak helyét engedünk, mert Kis László urat mi is olyan férfúnak ismerjük, ki ugy az úradalom, valamint a közönség érdekeit is egyaránt szívén hordja. Szerk.)

A helybeli polg. leányiskola növendékei által az ovoida-épület rajztermében e hó 29-én magtartott ének, zene és szavatali előadás, minden tekintetben sikerülten nevezhető. A jelenlétviszesség közönség feszült figyelemmel kísérte az előadás menetét és a fellépőket elismerést és buzditást kifejező tapsokkal jutalmazta.

Halálhíres. Németh Mihály volt molnármester, vagyons városi polgár e hó 26-án rövid, súlyos betegség után elhunyt. A boldogult hitközségnek jótéveje volt, a menyiben 50 holdnyi földbirtokot hagyományozott a helybeli ágost. evang. egyháznak. A temetés nagy részvét közt folyt le és Gurácz Ferenc lelkész urnak az elhalt fölött tartott szép beszéde, melyen hatott a jelenlétokra.

A magyar sajtó és az osztrák hatóságok.

Lehotzy Vilmos turóc-szemtártoni szolgabíró ez ügyben a következő felhívást intézi az összes magyar szolgabírákhoz: A bécsi rendőrség a budapesti könyvkiadó cégek idősági magyar kiadványainak (hírlapok, folyóiratok) elárúsítását oly indoklással tiltotta el, hogy azok magyarul írják, s a „külföldi” terjesztetnek, s így hatóságik kedvezményeire igényt nem támaszthatnak. Ez intézkedéssel nemcsak az illető cégek érdekeit, de egész nemzetünk drága kincsét a magyar irodalmat kámsáda meg. Tudjuk, mennyi pénz dob ki a mi közönségünk a német sajtótermékekért, s hivatalos hatáskörünkben mi tudhatjuk legjobban, hány irodalmi termék terjesztő bécsi cég igrőnké jön iródnkba a házálási könyvecské láttaozásáért. Ha a bécsi rendőrség hivata érzi magát a német irodalmat azáltal pártfogásba venni, hogy egy társország irodalmát üldözze, annál több okunk van nekünk e nemzet választott tisztviselőnek, kis térre szorult hazai irodalmunkat védeni. Ezt legbiztosabban azáltal érhetjük el, ha — okvula a bécsi rendőrség eljárásán — jövőre iródnkban megjelölő s német irodalmi termékekkel hazáló igrőnköktől a láttaozást megvonjuk s egyttal szigorúan örököndük, hogy a német irodalmi igrők a mi járásainkban a „külföldi” termékekkel ne házálhasson. Sokat tehát az ország szolgabírói kara, ha válllvetve egy szép czél felgiségésézt tűzi ki maga elől. Hiszem, hogy a tisztelt kártársak, a czél magasztoságráért előleleki szemelyem előlébe hozásáért. Fogjunk tehát, viribus unitis. Ez oly harez, melyet nem mi provokáltunk, melyben igrőkünk igazságos, s melyben mi csupán nyerhetünk! Turóc Tz. Márton, 1880. évi márcz. hó 20-án Lehotzy Vilmos, szolgabíró. Ajánljuk ezt a megyei szolgabírák figyelmébe.

Az idei újonozás. A deveseri járásban felvettett 900; ideiglenes felmentett; 62; elővezettétt 743; bevált 85; visszahazalehetett 927; távol maradt 81; felvilágslátra küldetett 12; a járás adós maradt a hadjuletra 12-vel, a póttartalékra 27-tel. A második korosztályban 206 elővezettétt egyén közül 6 lett alkalmas. — Veszprém városában felvettett 233; ideiglenes felmentett 16 elővezettétt 185; bevált 37, ebből 5 honvédeghöz; visszahazalehetett 135; távol maradt 28; felvilágslátra küldetett 1. — A zirczi járásban bevált 144; póttartalékos lett 32; honvéd 31; felvilágslátra küldetett 7.

Pápa város mint önálló újonozó járásra kivettett újonc jutalek volt 25. pótlás 1, összesen 26 újonc, melyre az állítás megkezdéséig önkényes beállások folytán besorozottat 12. Eszerint a fősorozáskor volt állítandó 14. újonc. A f. h. 20. 22. 23. és 24. tartott újonczáltság alkalmával az I. korosztályból újonczutalékra 14 újonc, s ezzel az első korosztályban a hadsereg jutaléka kieligítést nyert. A II. korosztályban elővezettétt 74, honvédeghöz besorozottat ebből 17. A III. korosztályban elővezettétt 52, ebből honvédek besorozottat 13. Első így a honvédeghöz besorozottat 30 védőteles, felvilágslátra küldetett 1 egyén. Az állítástól részint igazolatlan, részint igazoltan távol maradt az I.-s korosztályban 32, a II.-ik korosztályban 32, a III.-ik korosztályban 27, összesen 91 védőteles.

Az idők jele. Az idei újonozásnál írja a „Veszprém” az tapasztaltatott, hogy az „ezségi

viszonyok nem épen kedvezőtlenek; de az inségnek a nyomai különösen a deveseri járásban feltűnően voltak észlelhetők, amennyiben ugyanazon fiatalok az idén keskenyebb mellék voltak, mint múlt évben. Ennek határozottan az ideai inséges idők az okai, főleg a súly és rossz táplálkozás.

Vakmerő család Nagy szőlőn A. Veszprémnek irják: a községi bábaaszony, — Német József bábaaszony következőket beszélte el: „Folyó március hó 7-én felkeresett engem egy ismeretlen nő és egy férfi 40—50 korbeliek. Titkosan adták elő, hogy ők a dáki grófházból vannak ide küldve azon ezébből, hogy onnét egy lebetegülő nagyszert(?) kisaszony gondviselését egy havig leendő ápolásra fogadnám el 75 frtét, szállásdíj fejében pedig a ház tulajdonosnak 60 frt van azon időre felajánlva. Az étkezés teljes felszereléssel fognak a dáki kastélyból bőven gondoskodni. A betegülő 3-mad napra érkezik ruha és ékszerek mállásával, melyekből aztán — majd — sok érték marad hátra az ápolónak, — csak titokban tartassék a vállalat. Bealkonyodott már, szállást kértek éjrele tőlem a fővevények, hogy amál jobban kibeszélhessek magukat. Kérdeztek tőlem, a tudnák-e 50 frtos bankót nekik váltani — mivel másutt, a titkos küldöttség nem akar váltással valami gyanút előidézteni. Mondám nekik: nincs több pénzem 9 frtnál. Mint egyfolyó tapasztalatlan nő, elvállaltam megvendégteltésüket, estvère tyukot s amit lehetett, készíttettem számukra, 3 ltr sonlyával együtt tisztességesen elköltötték. Oly szenteskedést mutatnak maguktartásukkal, hogy már megkellett őket bámulnom. A boldogságos szűz anyáról igen sok esudákat beszéltek — gyakran ösztözetek kezekkel szemlélték a falon függő Istenanya képét. Ha bört akart inni a férfi, előbb áldást hintett a pohár fölé, mert állítása szerint ő, mint volt papnevendék, már megszokta, de hasznosnak is tartja a keresztvetést oly alkalomra is. Az estvét átbeszéltek a környéken lévő értelmiség ismeretgeről, tulajdonait dicsérték, felebaráti szeretetükről, sok jót mondottak el. Lefekvés előtt térdelpele imádkoztak, szentelt vizet beléönték magukat. Reggel kávézás után arra kértek engem, hogy a dáki uras. kocsit, melyen jöttem, Káptalanfára is küldtettem, s mely csak este későn jön erre, — tehát azt nem várják be — rendelnek egy idevaló fogatost, melyen egyuttal az említett készletekből Dákáról egy rakás bagázsát is lehet szállítani. A fogatost előállítottam, s mielőtt felültek volna a nő felajdult, hogy nagykendője vagy elveszett tegnap, vagy az uras kocsin maradt; — pedig most hideg ködös idő van, meghűlhet és miatta a k. a. nem kísérheti Szőlésre. Kért engem: adnék neki egy takaró melegkendőt, — átadtam 5 frtos új kendőt; a háztulajdonos nejtől pedig egy 3 frtos selyem kendőjét kérte el az utra, — igérté a kocsistól leendő visszajuttatását. A férfi pedig mitán nem volt apró pénze a 9 frtot kérte tőlem azon ígért mellett, hogy

duplán küldi vissza a kocsistól: ügyes színezett kérélmét 8 frttal kielégítém. Így elindultak titoktartó megbízással, — hogy másnap este jön a magus vendég kontesz. Alig vártuk a fogatos embert Dákáról haza a rakomány egyrészevel, — ki a legnagyobb levertséggel párosult szegényekre este érkezett meg; és elbeszélte a végét: „Az aranygyűrűs vendégek a dáki uras. kurt kárkán leszállottak, és engem az ottani koresmáha utastoltak olyan módgal, hogy várjak ott d. u. 1 óráig, amikor a pakot oda hozzák, addig igyam és egyem — egy 20 krost adott — a fuvarát és költséget kifizetendik. A rendeletet teljesíttem, — sőt vártam d. u. 4 óráig — de engem egy árva gyerek sem keresett meg. Fuvaromat fizesse meg bábaaszonyom — mert onnét fordultam fel az ismeretlenek számára stb. „Mit csináljak j. uram! Ruhámat, a házírebe öszszeszereltek pénzemet, ily csuful vitték el a szt. öröglők tőlem! A család személyleirása szerint a tek. járástóságánál bejelentettek. A tekintetes szerkesztőseget pedig alázattal kérem meg szívessédekig becses lapjában a gaztettet, a könnyen hívők okulására és a közép felvilágosítására közöz tetetni. Nagy Szőlős, 1880. márcz. 14-én. Tisztelettel: alázatos szolgálója Hidy József k. jegyző.

KÜLÖNFÉLÉK.

Kiki másnak szolgálja. Gyurinka Antal nagy-körösi plébános a multkor az országton kocsizott, mikor egyszer csak jön fogatváltó szembe nagy körültekintő az újkécskei postaszeker. A plébános azonban nem tért ki a postás elől, hanem leszállt a kocsjáról, gyepszörszón fogta a postalovakat s bizony csak a postának kellett kitérnie a plébános előtt. „Én az isten embere vagyok, — mondá a lelkes, — előttem ki kell térni, — Én meg a császár embere vagyok, — kiabált vissza a postakocsi, mire a plébános jól öszszeszedta gazdáját is és megmondta neki, hogy mondja meg gazdájának, hogyha még meg nem tanította senki, „majd megtanítja a nagy-körösi pap,“ Ez egy azután a pestmegyei közigazgatási bizottság elé került, mely Gyurinka plébánosnak csak két forint pénzbírságra ítélte, s ezt ő nem fizette be a nagy-körösi szegény pénzárba, hanem fellebbezett. Azonban az illető miniszterium mint értesülünk, elutasította őt és most még is csak meg kellett fizetnie a nagy-körösi szegények pénzárba a két forintot.

Szebasztopol lángokban. Szebasztopolban Krima fővárosában a ezár jubileumának előestéjén nagy tűz dühögött. Még jóval a jubileum előtt névtelen levelek figyelmeztették a lakosságot, hogy ne tegyen előkészületeket a jubileumra, mert maguk a forradalmárok fognak gondoskodni kivilágításról. A jubileum előestéjén a lakosság tödült az utcára, hogy az ígért kivilágítást lássa. Ekkor a vészharang

gok hirtelen kondulni kezdtek, s láng csapott fel a város négy végén. A nihilisták felgyújtották a várost. Ötven háznál több porig leégett.

Egy szabóval pap. Párisból írják: Didon dominikánusként a szentháromság templomában tartott szabadlöv, majdnem forradalmi beszédei még mindig beszéd tárgyat keltettek. Legujabban kiméletlen kifejezésekben ítélte el a katolikus szöszek modorát, mely 18 század óta nem tudott másképp szólni a közönséghez, minthogy: „Bünsökök vagytok, a legközelebbi husvétkor s minden évben negyzer gyónjatok és áldozatok meg; s ha még rá kilenc napig imádkoztok, ismét jó utyák, anyák és gyermekek lesztek, s békén dolgogtok után láthatok.“ Ezt az ócska lautot, ahogy magot Didon kifejtette, nem akarja újra megpöngélti, s sokkal magasabb feladatot tűz maga elé; a katholicizmust a modern eszmükkal öszszhangzásba hozni. Utolsó beszédeben Didon a katholicizmusnak a kor nemzetgazdasági mozgalmához való viszonyával foglalkozott. Megpróbálta kifejtetni, hogy a jelenkor nyugtalanító szociális tünetei, valamint a munkás és bírtokos osztály közti ellentét, a pauperizmus és a korrupció, csupán a kereszténység, a népeknek az egyedül felhígító hit kelbelőe való visszatérőse által felelhető meg. De az egyháznak magának, vagy legalább fejei egy részének nem volt igazuk, mikor magukat egy párttal azonosították, s a fehér lobogó árnyékában vonultak meg. (Nyugtalanúság a tulnyomólag legitimista hallgatóság közt.) A hit szentsége egy politikai pártnak sem tulajdonja. Kétségtelen, hogy Didon szónoklatai miatt: egyházi felelősségteljeséssel kellene megemlékeznie keveredik. Már észrevették, hogy két apát a párisi püspökségtől rendesen eljár a szent Háromság-templomba, s szigorúan figyel a dominikánus barát prédikációjára.

A családi dráma. Egy asló-zsidi lakos f. hó 19-én nyakába ölté a falút s köszönté a nap ünnepeit, melyeket. Eközben hol egy kis pálnikával, másol egy egy kizsidi karcossal emberséggel megkínáltatván, ő kelme becsipett. Mílán említt neje otthon dorgálta s munkáságra inté, hároga lobban, elővánta bieskját, s a szegény asszonyt megszurta. Ennek következtében az szegény azonnal rosszul lett, mint meglátván a férj, lelkiismeret furdalást kapott. Kiszaladt a szobából s keservesen sirtatta elkövetett hibáját. A szurás — szeresnére — nem életveszélyes. Ezírja a „Keszthely“

Szerkesztői levelezés.

Távolban... ez már jobb, jönni fog.
K. J. Sziveskedjék egy piros tojást, valamint a feljes nevet is beküldeni.
A nyújtandó sorsa... egyet-mást közölni fogunk.
Sontagszeitung. A cseresznyét elfogadjuk.

Felelős szerkesztő: **Bánfi János.**

Tudatom a t. ez. közönséggel, hogy az igen tisztelt úrhölgyek és t. vevőim kényelmére dusan felszerelt

hölgyruha nem-ü raktárom

egy részét ide szállítottam és 3-ikig szolgálatra kész vagyok. — Raktárom tartalmaz mindenféle kamgarn, indiai cachmir és másnemű szövetek, öltönyöket, továbbá terno és szines szövetű ruhák, minden a legujabb bel- és külföldi minták szerint. — Megrendeléseket pedig mérték szerint szállított leggyorsabban Budapestről, a jelenlévő legujabb selyem és gyapju-szövetek, minták után. (átvétel nélkül is.) — Minthogy itteni maradásom csak kevés ideig tart és ily alkalom itten ritkán fordul elő, méltóztatna a t. uróknak becses rendeléseiket mielőbb nálam megtenni.

Alázatos szolgálója **WEISZ J.** confectionár (Budapest, kigó-utca 6.)

Itteni raktárom „GRIF“ szálloda nagy termében.

A szél-utczában

EGY

BOLT

kiadó.

Bővebb értesítést ad

Nobel Armin

nyomdatulajdonos.

A DIVATÁRU-CZÉG

FISCHER TESTVÉREK

GYŐRÖTT

(az általános iparbank házában)

a tavaszi időnyre raktárukat a legdivatosabb és legizletesebb divatcikkekkel felszerelték és különösen ajánlják:

Valódi gyapju ruhaszöveteket,	Valódi kochlinfelet, mely
különböleg legujabb mintákban 27 krért	bárhol is 45 kr. nálunk csak 27 kr
Kifűnő minőségű cretonokat és	Oxfordot
pedig: Valódi cosmanosít 17 krért	Valódi angol oxfordot 17 krért
	Valódi mühlhausenit 23 krért.

Továbbá ajánlják dusan felszerelt raktárukat **ESŐKÖPENYEK** és **női FELJÖLTÖKBŐL** bámulatos olcsó árakon.

NAPERNYÓKBÓL 90 krtól egész 4 frtig, SELYEM ESERNYÓKBÓL 3 frt 50 krtól egész 5 frtig mindig nagy választékot tartunk.

Üzletünk oly kiterjedt ismeretességgel örvend, hogy naponta az ország minden részére rendeléseket küld, melyek mindennél csakis a legnagyobb tetés és elismeréssel fogadtatnak és amely körülmények elég bizonyítékul szolgát arra, miszerint hirdeteményeinket nem közönséges fölkiáltásoknak tartjuk!

Mintákat kívánatra bárhova is bérmentve küldünk!